

Rusi poročajo, da so vzeli Fincem 32 utrjenih točk

Več kot 300,000 ruskih vojakov naskakuje finske postojanke že polna dva tedna na polotoku Karelian. Finske čete so zapustile nekaj sprednjih postojank.

Moskva, 13. febr. — Rusija je danes izdala uradno objavo o novih uspehih na polotoku Karelian, kjer že dva tedna noč in dan nastakujejo finske postojanke. Vrhovno vojaško poveljstvo, ki ima sedež v Leningradu poroča, da so Rusi vzeli Fincem 32 utrjenih postojank, med temi 12 železnih in cementnih topniških trdnjav.

V zadnjih par dneh, trdijo Rusi, so zajeli 230 strojníc in 82 topov. Potem ko ni bilo več edinov nobenega poročila s fronte, so zadnji petek Rusi prvič poročali, da so zavzeli eno trdnjavo v Mannerheim črti in pet med jezerom Ladoga in Suvasijaervi.

Drugo poročilo je prišlo v nedeljo, v katerem se je javilo, da je bila finska pehota pognana nazaj v Mannerheim liniji, da so Rusi napredovali in zajeli 16 finških trdnjav, vključno osem topniških gnezd.

Danes je prišlo pa poročilo o bojih v ponedeljek, v katerih so Rusi vzeli 32 utrjenih postojank Fincem, med temi 12 cementnih in topniških trdnjav. Dalje poročila rusko poveljstvo, da letalci niso bili zadnje dni dosti v akciji radi neugodnega vremena.

Helsinki, 13. febr. — Finsko armadno poveljstvo poroča, da so finske čete izpraznile nekaj sprednjih postojank v Mannerheim liniji, v sektorju Summa, kjer se vrši silna ruska ofenziva že polnih 12 dni.

Kučič priznal krivdo
Anton Kučič, ki je v ponedeljek večer zavozil v sedem solarnih avtomobilov, je včeraj priznal, da je vse tajil. Sedaj pravi, da je kar naenkrat zagledal pred seboj neko postavo in takoj zatem je čutil, kako je avto nekaj zadel in po zraku je videl trčati nekaj rok in nog. Ugasnil je luči pri avtu in se po ovinkih odpeljal domov. Očetu je povedal o neizgodi in oče mu je rekel, naj se sam naznani policiji, toda ni bil preveč preplašen, pravi. Njegov sodnik mu je pomagal z avta kri, toda takoj zatem je prišla policija. Policija je menila, da je Kučič vozil brez luči, ker noben od povoženih avtomobilov se ne spominja, da bi videl luči pri avtu.

Pogreb Rozalije Zupančič
V četrtki zjutraj ob devetih se bo vršil pogreb Rozalije Zupančič v pokopališču na Franki. Zupančič je bila žena Franka Zupančiča, ki je bil eden od voditeljev v cerkev sv. Vida in na pokopališču Calvary.

Važna seja
Starši mladinske godbe sv. Vida so prošeni, da pridejo danes zvečer ob osmih k važni seji v staro šolo sv. Vida. Treba je rešiti važne stvari radi prihodnjega koncerta.

ITALIJA UTRJUJE MEJO Z NEMČIJO

Jesenice, Jugoslavija. — Jugoslovanski delavci pripravljajo, da hiti Italijo z utrjevanjem prelaza Brenner, ki je edina cesta iz Italije v Nemčijo. Te vesti so zbudile mnogo zanimanja v priroči napetih razmer na Balkanu, radi česar se bo začelo pripravljanje na Italijo tako od Nemčije kot od zaveznikov, da izrazi svoje stališče v balkanskem vprašanju. Že ko je Nemčija zapovedala Avstrijo 13. marca 1938,

Ohijski demokratje se bodo sestali, da odobre 3. termin Roosevelta

Columbus, O. — Centralni ohijski odbor demokratske stranke je sklical za soboto sestanek demokratov v Columbus, da bodo odobrili tretji termin predsednika Roosevelta. Sprejeli bodo najbrže resolucijo, ki bo naročila ohijskim delegatom za narodno konvencijo, naj glasujejo za Roosevelta, če bo kandidiral za tretji termin.

Charles Sawyer, narodni odbornik demokratske stranke je rekel, da on podpira Roosevelta in da sploh ne moremo pričakovati kakega uspeha, če ga vsi ne podpiramo in njegov program.

Seja bo imela tudi nalogo, da reši spor v okraju Cuyahoga med Gongwerjem in Millerjem. Pri tem gre za službo v uradu volivnega odbora, v kar Gongwer priporoča Lockwood Thompsona, Miller pa Dan W. Duffyja. Centralni odbor ima po postavi dolžnost, da priporoča državno tajniku imenovanje te ali one osebe za ta urad. Vse napeto pričakuje, kako bo razsodil centralni odbor, ker se bo potem vedelo, katera stranka je v moči.

Influenca razsaja po Nemškem

Berlin. — Radi silnega mraza zadnje dni in vsled pomanjkanja premoga, je mnogo stanovanjskih hiš in uradov brez kurjave. Uradni imajo v službi le skrajno potrebne uslužbence. Ker je zmrznilo Baltičsko morje, je prenehala ploimba med Copenhagmom in Berlinom, zato Berlin ne dobi jajec, sirovega masla slanine in drugega živeža. Po vsej Nemčiji se poroča o številnih slučajih influence.

Orožje ni za otroke

Louis Kolenc, star 10 let, stanujoč na 801 E. 156. St. in njegov bratranec 14 letni štefan Mihalič, stanujoč na 642 E. 162. St. sta se na Mihaličevem domu igrala "roparje in policijo." Lojzek je imel malo pištolo, štefan pa puško 22 kalibra, ki mu jo je kupil oče za božič. Mihaličev fant je čakal Kolenčevega za vrati in ko se je ta prikazal, je štefan pomeril nanj, kot na dozvednega roparja, in krogla je zadela Lojzeta v čelo. Takoj je bil odpeljan v Glenville bolnišnico, kjer se nahaja v nevarnem stanju. Zadnje soboto se je pa Lojzkova mati Pavlina močno oparila z vročo mastjo po obrazu, da je bila odpeljana v bolnišnico. V času nesreče se je nahajala pri svoji sestri, Mrs. Florence Zaman, 439 E. 138. St.

Republikanska stranka bo podpirala Burtona

Republikanska stranka okraja Cuyahoga bo s svojim načelnikom George Benderjem solidno podpirala kandidaturu župana Burtona za senatorja. Mnogo se je govorilo in računalo, da bo Bender sam kandidiral za senat. Ta nevarnost je sedaj odstranjena in ni nobene nevarnosti za razkol v stranki. Bender bo ponovno kandidiral za kongresmana at-large.

Radio Service

Kdor želi strokovnjaka za popravila vsakovrstnih električnih predmetov, kot čistilcev, pralnih strojev, radio aparatov, se lahko z vso zanesljivostjo obrne na Leo F. Kačarja, 1233 Addison Rd. Njegova delavnica je opremljena z vsemi najmodernejšimi pripomočki.

Četvorčki so prinesli srečo v družino

Nauvoo, Ala. — Še pred enim mesecem je živela družina Short v velikem pomanjkanju. Oče in mati ter pet otrok so živeli v kabini z dvema sobama kot najemniki na farmi. Oče je z veliko mujo skrbel za vsakdanjo hrano družini. Poleg tega je pa žena pričakovala še šestega otroka. Pa ni bil eden, kar štirje so bili rojeni in tedaj se je pa vse obrnilo na bolje. Ko se je mati vrnila iz bolnišnice, se je vila dolga parada avtov, voz in trukov proti novi rezidenci, ki jo je dalo mesto družini, hišo z sedmimi sobami, kjer so bili celj kupi razne obleke in živeže za družino.

Nemci so zopet potopili eno svojih ladij, da je niso dobili Angleži

Rio de Janeiro. — V to pristanice je dospela angleška križarka Hawkins, ki je povedala pristaniškemu oblastem, da je nemška posadka zažgala tovarni parnik Wakama, da ni padel kot plen trem angleškim križarkam. Wakama se je bila natihoma izmuznila iz Rio de Janeira še zadnje soboto.

Ko so angleške križarke zagledale nemško ladjo, so ji ukazale naj se poda. Takrat se je pa dvignil iz ladje plamen in nemška posadka se je podala v rešilne čolne. Angleške bojne ladje niso pobrala nemške posadke iz čolnov, ker po vojnih zakonih nimajo dolžnosti, če posadka zažge ali potopi svojo ladjo.

4 VOHUNI PRIJETI V JUGOSLAVIJI

Belgrad, febr. — Oblasti so prijeli v Mariboru dva moška in dve ženski, ker so dajali Nemčiji vojaške informacije o Jugoslaviji. Obsojeni so bili vsega skupaj na 62 let ječe.

Postava za mladoletne

Clevelandska mestna administracija bo predložila mestni borbnici v odobritev postavu, po kateri mladoletni ne bomo smeli ostati v gledališčih in drugih zabaviščih po gotovi uri. Postava bi vsebovala sledeče točke: Otroci pod 10 leti ne bodo smeli biti v gledališčih ali zabaviščih po sedmi uri zvečer, če niso v spremstvu staršev, oni pod 16 leti pa ne dlje kot do 10:30 zvečer. Moška mladina pod 18 leti in dekleta pod 21 leti, če ni v spremstvu odraslih, ne sme biti v takih krajih med 2 in 6 uro zjutraj. Otroci pod 16 leti ne smejo obiskati brez spremstva take kraje med osmo zjutraj in eno popoldne, razen ob počitnicah in praznikih. Mladina pod 17 leti ne sme biti zaposlena v zabaviščih; izzjeta so potovalna gledališča. Zveza clevelandskih kino gledališč se bo z vso silo borila zoper sprejetje take postavu.

Pogreb avtne žrtve

Včeraj smo že poročali o težki avtni nesreči v Euclidu. Med žrtvami je bil tudi mladi Arvine Thompson, star 16 let. Stanovalec je na 19450 Newton Ave. Rojen je bil v Clevelandu, kjer zapuščajoče starše Arvine in Mary, rojena Klemenčič, ki je poznana v Collinwoodu, kjer so imeli njeni starši mnogo let gostilno na Saranac Rd. Pogreb se bo vršil v petek zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnebovzete in na pokopališče sv. Pavla. Naše sožalje težko prizadetim staršem.

Z Balkana prihajajo vznemirljive vesti o bližnji krizi

Rim. — Napete razmere med Ogrsko in Romunsko zelo skrbijo Italijo. Celo v Vatikanu polagajo situaciji velike važnosti, kjer je papež Pij sprejel v avdijenci romunskega ministra Canciofa. Italijansko časopisje je polno vznemirljivih vesti trdeč, da se bliža kriza na Balkanu. Ogrska je nervozna, ker je romunska vlada ukazala, da morajo zemljiški posestniki, ki imajo svoja posestva na romunski meji in ki niso romunskega rodu, svoja posestva prodati in se preseliti v notranjost dežele.

Ogrska je tudi nezadovoljna, ker je Romunska obljubila Bolgariji, da ji bo po sedanjih vojni odstopila ves bolgarski del Dobruže, medtem ko ni ničesar omenila glede Sedmograške, ki jo zahteva nazaj Ogrska.

Večina italijanskega časopisja je mnenja, da mora v kratkem nastopiti kakšna tretja stranka kot posredovalka. Pri tem časopisje najbrže misli Italijo.

Prodajni davek na izvoz orožja

Washington, D. C. — Ameriške farmerske organizacije bodo pripročile kongresu, naj sprejme postavu, da se naloži prodajni davek na vse orožje in municijo, ki se izdela v Ameriki in izvažajo v Evropo. Na ta način bi bili škodovani ameriški farmarji, ki trpe radi evropske vojne, ker se ne izvažajo pridlovkov. Davek naj bi znašal 10 odstotkov, kar bi prineslo \$100,000,000 daveka na leto, kar naj bi se obrnilo v odpomoč farmarjem.

Peter Witt zaenkrat ni dosegel svojega namena

Poročali smo, da bo začel Peter Witt, novoizvoljeni direktor družbe clevelandske ulične železnice borbo, da zniža ceno voznice in da odpravi tedenske vozne listke. Witt trdi, da je sedanja postavna vozna 8 centov in nič več. Zato je rekel, da se bo vozil po ulični železnici in plačal samo 8 centov za prevoznino. Če ga bodo radi tega zaprli, bo pred sodnijo dokazal, da je plačal, kakor zahteva Taylerjeva pogodba med mestom in železnico. Witt je stopil na voz ulične železnice na Superior Ave. in 6. cesta ter vrgel v nabiralnik en nikelj in tri cente. Sprevednik, Melvin Conkling, je brez vsake besede dodal iz svojega k temu še dva centa, da je znašala tako voznica 10 centov, kot jo zahteva družba. Tako Witt ni dosegel namena, toda pravi, da bo nadaljeval s tem, dokler ne bo prišlo do kake odločitve.

Druga obletnica

V četrtki ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša v spomin 2. obletnice Dorothy Strnad. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Pozdravi iz Floride

Izpod toplega floridskega sonca pošiljajo pozdrave vsem prijateljem in znancem Mr. Trebar Sr. in Jr., John Legor in Tino Modic.

Nov grob

Sinoči je umrla Mrs. Mary Kokal, stanujoča na 1197 E. 176. St. Podrobnosti poročamo jutri.

V bolnišnico

Mrs. Mary Godec, 20755 North Vine St. je bila odpeljana s Svetkovno ambulanco v Glenville bolnišnico. Nahaja se v vardi št. 1.

8,000 davkoplačevalcev se je zbralo k protestu

Albany, N. Y. — V glavno mesto newyorške države, Albany, je dospelo 8,000 davkoplačevalcev iz vseh krajev države, da zahtevajo znižanje davkov in zmanjšanje državnih stroškov. To je največje javno zaslisanje glede davkov, kar jih pomni kakšno mesto. Več kot 500 oseb se je priglasilo za govor. Vsi ti bodo protestirali proti novim davkom, ki jih priporoča governor Lehman in proti državnemu proračunu v vsoti \$396,700,000.

100 let že ni bilo tako mraz v Evropi

Copenhagen, Danska. — Od severnih polarnih krajev je zavel čez Evropo mrzel veter in pritisnil je tak mraz, kot ga ni bilo zadnjih 100 let. Od severnega obrežja Finske in Norveške, preko Nemčije in doli do Romunske je potegnil mrzel val. Botniški zaliv med Finsko in Švedsko je popolnoma zamrznil. Enajst ladij je običalo v ledu. V Copenhagenu, kje vozijo nezakurjeni vzrovi ulične železnice, da se hrani s premogom, je omedlelo radi silnega mraza več oseb, največ žensk in otrok.

V Helsinku na Finskem je bilo v ponedeljek 27 stopinj pod ničlo, pa napovedujejo še mrzleje. Tudi na Ogrskem vlada silen mraz. Pet oseb je zmrznilo v ponedeljek. Na Švedskem so zaprli skoro vse cerkve in šole radi nezadostne kurjave.

Bivši profesor — ropar

Los Angeles, Cal. — Virgil Morse, star 53 let in bivši profesor računstva na Occidental kolegiju, je postal ropar, ker je znašalo vse njegovo premoženje 30 centov in ker je hotel kupiti primerno božično kosilo za svojo družino, ženo in pet otrok. Izpopal je nekega grocerija za \$13.00. Pri tem napadu je imel staro puško brez nabojev. Ko so ljudje zvedeli o žalostnem slučaju, je dobil bivši profesor več ponudb za delo.

Iz New Yorka

New York. — Ludvik Šuštarčič, star 17 let in rojen v Predgradu pri Starem trgu ob Kolpi v Beli Krajini, je 27. januarja v kontestu dobil dve prvi nagradi. Izbran je bil za najzdravejšega in najlepšega mladeniča v mestu New Yorku in prejel je naslov "Mr. New York City." Vse kakor častno za Slovence, da je med sedmimi milijoni Newyorčanov prišel prvi na to mesto. Odlikovani fant stanuje v Brooklynu.

Župan Sims zbolel

Euclidski župan Sims je zbolel za influenco, toda včeraj se mu je obrnilo na bolje. Ostati bo moral še najmanj en teden v postelji.

BALTIŠKIM DRŽAVAM ŽE POSTAJA RUSKI JAREM SKORO NEZNOSEN

Helsinki, Finska. — Iz Latvije in Estonije prihajajo poročila, da so začeli domačini čutiti vso težo vojaške pogodbe z Rusijo. Poročila zatrjujejo, da je v zraku nezadovoljnost in da pride morda celo do preloma med Rusijo in tema državama. Povod temu mišljenju je dal radio govor predsednika latvijske republike, Karla Ulmanisa, ki je svojemu narodu govoril, "če se pokaže sila, mora biti ves narod pripravljen, da zgrabi za orožje."

IZ RAZNIH KRAJEV PO AMERIKI

Ely, Minn. — Pred dnevi se je na poledeneli cesti prekučnil avto in bolj ali manj so bili pobiti sledeči mladi Slovenci z Elyja in iz Soudana: John Zavodnik, Sophy Gregorič, Louis Erzar, Margaretta Sprajcar in Louis Plantan.

Kemmerer, Wyo. — Pri delu v jami je pobilo Franka Molčnika, člana društva 267 SNPJ. Zlomilo mu je nekaj reber in tudi drugače je poškodovan. Članom se priporoča, naj ga obiščejo. Želja je, da čim prej okreva.

Milwaukee. — Pred dnevi je umrla 61-letna Mary Remitz, ki je bila doma od Sv. Križa nad Mozirjem na Štajerskem. Tu zapuščala moža, sina in dve hčeri.

Duluth, Minn. — Zadnje dni je v New Duluthu pri svoji hčeri umrl John Novak z Elyja, star 76 let in doma iz Ribnice, kjer zapuščala ženo in drugo hčer. V Ameriki je živel okrog 40 let in tu zapuščala hčer. Njegovo truplo je bilo odpeljeno na Ely in tamkaj pokopano.

Samsula, Fla. — Dne 25. jan. je tu podlegla težki operaciji Viljemina Burch, roj. Sapotnik in stara 26 let.

La Salle, Ill. — Dne 2. febr. je tukaj umrla Jera Piletič, stara 64 let. Njeno dekleško ime je bilo Simončič in doma je bila iz Sel pri St. Jerneju na Dolenjskem. V Ameriki je bila 35 let in bolehal je dve leti. Tu zapuščala moža, štiri sinove in dve hčeri.

Forest City, Pa. — Tu je umrla Mary Mihevc, doma iz Vrhničke. Tu zapuščala moža, štiri sinove, tri hčere in brata Antona Drašlerja. — V Windberju, Pa., je 27. jan. umrl Matt Lavrnja, star 58 let.

Pueblo, Colo. — Pred dnevi je tu umrl Joe Fabjan, doma iz Suhe Krajine.

Brooklyn, N. Y. — Dne 3. t. m. je umrla Mary Simončič, stara 41 let in doma iz Leskovca pri Krškem. Tu zapuščala moža, sina, brata in sestro.

Rock Springs, Wyo. — Pred nekaj dnevi je tu umrl Rudolf Stravs, doma iz Volč pri Poljanah in sin slavnega zdravnika iz Cirkna. V Ameriki je bil 30 let in tu zapuščala ženo in dve hčeri. Colorado Springs, Colo. — Silvain De Ridder, se je težko ponesrečil pri delu 29. januarja. Odrezalo mu je levo roko nad komolcem. Uposlen je bil pri Golden Cycle Millu, kjer razkladajo zlato rudo. Čistil je "bin" in prijel je za tračnico, v tistem hipu je pa prišel drugi voz in mu odrezal roko.

Joliet. — Te dni je do tal zgorela dvonadstropna hiša rojakinje Ane Rogelj v North Broadway ulici.

Dalje je Ulmanis narod opomnjal, "da mora imeti vsak najmanj dve strelji pripravljene eno spodnjo obleko in en par močnih čevljev, vse zavito v pripravljenem zvežnju." Če položaj ne bi bil tako resen, je rekel Ulmanis, ne bi tega govoril ta tre- nutek.

General Berkins, poveljnik latvijske armade, se je podal k razgovoru do estonskega generala Laidonerja.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku E. Mays

Bee Fork je globok, pa ni šilovcev. Kakih petdeset se je udeležilo napada na Bee Fork in nekaj jih je že padlo v praskah prejšnjih dni. Toda kje so bili drugi —?

Odgovor je bil lahek. Našel sem sled oglednika, ki je opazoval tabor. Vedeli so torej za naše skrivališče, pripravljali so se, da ga napadejo, kaj pa so morebiti nameravali napasti tabor? Medtem, ko je druga četa reševala Parrana —?

Te misli so šilno pospešile naše korake.

In res! Blížali smo se soteski, ko je počil strel. Glas je prihajal iz smeri, kjer je ležal vhod v tabor.

"Naprej, sir!" nas je gonil Sam in podaljšal korake.

Ves čas sem Harry ni znil besedice. Strah za očeta mu je gledal z obraza in hlastno je silil dalje. Razumel sem ga. Prišlo je, kakor sem napovedal. Kazenski pohod se je ponesrečil in njegova trma je bila vsega kriva. Očital si je svoj pogrešek, pa ponos mu je branil, da bi ga priznal.

Streljanje se je ponovilo, nisimo več dvomili, Ponke so napadli tabor, in lovci so branili vhod. Pa bilo jih je komaj šest —.

Nujno so potrebovali pomoči. Hiteli smo po zaraščnem pragozdu, kar se je dalo. Sodil sem, da so se rdečkarji ugnezdili v goščavi pri vhodu, tam, kjer sem davi našel sledi oglednika. In tja smo namerili korake. Če sem prav računal, smo jim prišli za hrbet in ker se je naša maloštevilna posadka gotovo tudi branila, bi bili nenadoma med dvema ognjema in bi se morali umakniti.

Nismo imeli več daleč do vhoda, ko je zašumelo v goščavi. Nekdo je z veliko naglico prodiral skozi grmovje. Brž smo se skriili, lahko da so bili Indijanci.

Pa mislite si naše veselje —! Old Firehand je bil in Winnetou in še dva druga lovca.

Beg se jim je popolnoma posrečil in prav kakor nas je tudi nje gnala skrb po najkrajši poti v tabor. Harry sicer ni skočil očetu na vrat, besedice ni rekel, ko ga je zagledal, pa oči so se mu bleščale v veselju, da vidi očeta živega. Njegovo srce je bilo vendarle zmoglo tudi milejših čuvstev. Nisem mu smel njegove krute maščevalnosti prehudo zameriti.

Old Firehand je hlastno pohitel k meni.

"Ste čuli streljanje?"

"Da. Vrata napadajo."

"Brž! Pojdite! Pomagati jim moramo. Vrata so sicer ozka in lahko jih brani eden sam, toda utegnito se je kaj posebnega zgoditi —. In malo jih je v trdnjavi —."

Sam je pomahal z rokami.

"Nič posebnega se ni zgodilo, sir, če se ne motim! Rdečkarji so izvohali naše gnezdo na sedli pred vhod, da vidijo, kaj se v gnezdu godi, menim. Bill Bulcher je pred vrati na straži pa jim je dal svinca okusiti. Nič druga ni! Nekaj novih kož si bomo vzeli, to bo vse!"

"Mogoče da je tako," je menil Old Firehand, "mogoče pa, da tudi ni. Vsekakor moramo pohiteti, da vidimo, kaj se godi pri vhodu. Ne pozabite tudi, da bodo Ponke kmalu za nami prišli! Zašli bi med dva ognja!"

"Kaj pa bo z našimi ljudmi?" sem omenil. "Dveh še manjka. Počakati ju moramo!"

"Hm —!" je pravil Old Firehand. "Seveda bi ju potrebovali. Malo nas je in pri takem majhnem številu dva trapperja že mnogo pomenita. In pomisliti moramo tudi, da sta v nevarnosti tu zunaj. Dva sama se bodeta težko prebila skozi Ponke do vhoda. Res bi morali počakati, če bi še kateri odkod prišel."

Matt Tekavec:

Baraga — naš svetilnik

Če je zanimanje za izvanredno Baragovo življenje že med ljudmi, ki niso vidni udje iste Cerkve, ki ji je Baraga posvetil svoje delo in službo, kaj naj pričakujemo, da bo storila, da se njegovo življenje povelja, učeca (hierarhija) Cerkev zanj?

Napačno bi bilo mnenje, če bi mislili, da se ne zanimajo zanj osebe, ki imajo vodilno vlogo v Cerkvi.

Pred nedavnim je izšla izpod peresa apostolskega delegata, nadškofa Amleto Giovanni Cicognani knjiga: "Sanctity in America" (založba St. Anthony Guild Press, Paterson, N. Y.), ki v uvodu tolmači besede pokojnega papeža Pija I., da katoliška Cerkev želi, da se proglasi svetnike tudi iz manjših narodov. Dobesedno izjavi:

"In general Servants of God honored by Pius XI belonged to European nations, and to some it seemed rather presumptuous that a young nation should seek to have its own processes of beatification and canonization. Yet holiness is of all times and places: among the new saints have been some who lived in our own age and were personally known to many among the living. Cannot the United States of America then have its saints also? In truth on January 21, 1925 Pope Pius XI proclaimed blessed the eight Jesuit Martyrs and only five years later (June 2, 1930) the same Pontif pro-

nounced them Saints. These saints of the period of exploration and colonization of America three centuries ago, were French by birth but it was in this land that they practiced sanctity and here they terminated their mortal existence."

(Page 2) Par odstavkov nižje, apostolski delegat, avtor omenjene knjige piše:

"I corresponded with the Sacred Congregation of Rites, which is the competent office of the Holy See in such matters. Subsequent investigation, revealed that the number of Causes of beatification for the United States of America is quite large and some are proceeding very successfully." Tako v uvodu.

Potem pa sledi 17 opisov oseb, ki imajo znamenje v sluhu svetosti umrlih in med njimi naš Baraga, zavzema peto poglavje, oziroma četrto mesto v knjigi, ki ga smatra apostolski delegat za vrednega časti oltarja.

Torej lahko spoznamo, da če pride glas iz ust tako visoke cerkvene avtoritete, ni njegova (Baragova) osebnost neznana. Res je, da ne odločuje samo želja tega ali onega, če je dosegel tako visoko stopnjo popolnosti, da ga javno častimo kot svetnika, kajti končnoveljavno besedo ima menda najstrožji urad v rokah in to je "Oficij za svete obrede." In ne bo odveč, če navedemo mišl univerzitetnega profesorja Dr. Lambert Ehrlicha o tem predmetu:

"Od nekdanj se pojavljajo v katoliški Cerkvi bitja, ki nas

osupnejo. Imajo sicer meso in kri kakor mi, a zdi se kot bi ne živeli med nami, ampak v nadnaravnem svetu. Tako tesno so združeni z Bogom, da jih je ljubezen do Boga popolnoma prevzela. Vršijo neobičajna in junaška dela, ki presegajo navadne človeške moči, njihova svetost je junaška, tako da so nekoliko bolj podobni angelom in Bogu kot pa nam. Tako svetost Bog pogostoma izpričuje po čudežih, ki jih odlikuje za svoje izvoljence pred svetom in da Cerkev v kateri živijo označujejo kot nadnaravno ustanovo. Takim osebnostim podeljuje Cerkev naslov blaženih ali svetnikov.

Cerkev vodi zelo strogo preiskavo predno prizna komu ta častni naslov. Njeno postopanje je strožje kot pa na kriminalnih sodiščih. V dvomljivih primerih ustavi preiskavo ali pa jo odloži, ker razsodba ni nujno potrebna. Predvsem zahteva Cerkev od svetnikov, da izpolnjujejo zelo vestno svoje stanovske dolžnosti. Dokler to ni ugotovljeno Cerkev niti ne razpravlja o drugih odlikah. Pregledajo se na tancih spisi in dela, potem se preiskujejo tri božje čednosti: vera, upanje in ljubezen in štiri glavne čednosti: modrost, zmerjenost, srčnost in pravičnost. Za prve tri je potrebno junaštvo, izredna mera junaštva, za druge pa je treba dognati koliko so vplivale pri svetniku na izpolnjevanje stanovskih dolžnosti.

Glede stanovskih dolžnosti preiskuje Cerkev ali je bil svetnik popolnoma prost častihlepnosti. Pri svetnikih, ki so dosegli visoke časti mora biti najprej dokazano, da so se ustavljali in prevzeli svoje mesto le iz pokorščine. Sv. Filip Neri, sv. Frančišek Borgija, sv. Bernard, sv. Tomaž Akvinski itd. so se stalno protivili višjim častem. Sv. Gregorij Veliki je pobegnil, ko je bil izvoljen papežem. Sv. Gregorij VII. je bil dobesedno prisiljen, da je zasedel stol sv. Petra. Klemen XI. je šel na izjavo štirih učenjakov, da bi smrtno grešil z nadaljnjim odporom, sprejel papeško čast.

Pri papežih vpraša sv. Cerkev najprej, če ni mogoče preveč svojega časa porabili za posvetne zadeve in politiko, ali je dovolj premišljeval in skušal napredovati v ponižnosti, ali je zunanje misijone podpiral in ali se ni v svojem osebnem življenju na dvoru bolj kazal svetnega vladarja kot pa papeža. V dolgi vrsti papežev je sedemdeset takih, ki so to skušnjo prestali.

Pri kardinalih preiskuje cerkev njih pokorščino, skromnost, pogumno odkritosrčnost proti papežu.

Izkazati se mora pri preiskavi, da je imela dotična oseba čednost v nadčloveški heroični meri. Pri tej priliki preiskuje cerkev vsa njena izredna nadobojna dela.

Nam, navadnim ljudem so svetniki večkrat nerazumljivi. Toda božja pota niso naša pota in zato svetnikov, ki so postali v posebni meri deležni božje narave, ne smemo presojati z naše vidike. Navadno merilo o dostojnosti, pravilnosti in blagosti tukaj odpove. Vsi svetniki so bili kralji, puščavniki ali papeži so nam nekoliko nepojmljivi, saj ima že posvetna ljubezen tako rekoč kapljico blaznosti v sebi. Ljubezen do Boga ima v sebi nam nepojmljivo gorečnost še v višji meri. Ali ni bil Abraham pripravljen zaklati svojega lastnega sina iz ljubezni do Boga?

Poseben znak svetosti pa je trpljenje. "Potrebno je, da je Kristus trpel in tako šel vsvojo slavo." Te besede veljajo tudi za svetnike. Prav to stran svetniškega življenja preiskuje kongracija obredov natančno in sicer v zvezi s čednostmi še predno preiskuje čudeže. Preganja nje od hudobnih in dobrih je znamenje junaških svetosti in svetniki se nikakor niso trudili, da bi si pridobili naklonjenost lju-

delu med Indijanci, bi ga lahko primerjali apostolu Pavlu. Ves ta čas, mu je ena sama veriga odповіdi in zatajevanja. Trloga je ubožstvo, mraz, preganjanje in končno še dolga bolezen in bre-me dolga. Ako bo doprinešeno to junaško delo, ki ga je vršil, pred kongregacijo za svete obrede, ni dvoma, da bi ne napravila vtisa svetosti.

Kjer bo pa zahtevala tudi božjega potrdila, da se na njegovo prošnjo gode izvanredna — čudežna uslišanja, bo treba imeti dokaze tudi v tem pogledu. Prihodnjič hočem napisati nekaj več o tem.

Ko je nadalje dokazano, da so se na njegovo priprošnjo zgodili čudeži, ga proglasi blaženim in dovoli mašne molitve v njegovo čast. Nadalje potrdi tudi njegovo slovesno čestčenje. Pa tudi ta sodba ni končnoveljavna in brez-pogojna, tudi še ne velja za vso Cerkev. Proglasitev svetnikom pa je končna in slovesna razsodba. Prvo je samo privolitev in drugo pa je razsodba. Prva je veljavna samo za nekatere kraje in drugo pa je čestčenje zapovedano za vso Cerkev. (Primerjaj Katoliško Cerkev kraljestvu božjem na zemlji, str 306, 307 — izdala družba sv. Mohorja.)

Kar se tiče Baraga, mu pač ne bo težko dokazati krščanske čednosti v nadčloveški heroični meri. Saj, če človek pazno čita njegovo biografijo, kjer so ga orisali razni življenjepisci in zgodovinarji, ga pozna, da ga je ljubezen do Boga — ta kraljica čednosti, tako prepajala kot voda gobo. V evangeliju nam je opisan prizor, kako je nekoč prišel k Jezusu bogat mladenič in ga vprašal: Kaj naj stori, da doseže večno življenje? "Spolnuj zapovedi!"

"Katero," ga je vprašal mladenič. Jezus je rekel: "Ne ubijaj, ne prešuštvuj, ne kradi, ne pričaj po krivem, spoštuj očeta in mater in ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe." Mladenič mu je odgovoril: "Vse to sem izpolnjeval, kaj mi je še treba?" Jezus mu je rekel: "Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj kar imaš in daj ubogim in imel boš zaklad v nebesih, potem pridi in hodi za menoj!"

Ko je mladenič slišal te besede, je žalosten odšel, ker imel je veliko premoženje. Pri Baragu pa vidimo, da se je odpovedal veliki dedščini, svoji zaročenki, svetni udobnosti in dosledno sledil evangeliju: "Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsega svojega srca, iz vse svoje duše — bližnjega pa kakor samega sebe." Ko mu je njegova sestra ponujala letno rento 600 goldinarjev, ji je odgovoril: "Poslej nimam na svetu nikake dedščine, ko bo On, kateremu je ime Ljubezen, prišel in pozval svojega služabnika, na dvoru bolj kazal svetnega vladarja kot pa papeža. V dolgi vrsti papežev je sedemdeset takih, ki so to skušnjo prestali."

Njegova radodarnost, dasi jo je skrival, je vendar prisvetila v javnost. Navedem samo odstavke iz Dr. Fr. Jakličeve knjige "Škof Friderik Baraga" — Vse je razdal, kar mu je donajala služba, imel je navado reči: "Kar daš siromaku, to boš sam imel, česar pa ne daš bodo imeli drugi."

Nekoč se je vrnil, ko je šel obhajati bolnika, bos domov, ker je spotoma podaril čevlje nekemu siromaku. Drugič je zopet našel na cesti bolnega berača, ki si ni mogel pomagati, zadel ga je na svoje rame in ga nesel v svoje stanovanje, kjer mu je tako dolgo stregel, da si je bolnik opomogel. Svojo boljše hrano je pošiljal siromakim bolnikom, sam pa se je hranil s starim in večkrat plesnivim kruhom.

Za praznike mu je, Amalija iz Ljubljane, ljubeče pošiljala različnega peciva in sladkarij, uživati pa so vse to otroci in ubožci. Mesa skoro nikdar ni jedel in tudi ne pil vina. Obleke je imel malo in še tisto ponošeno in zašito. Še v spanju se je mrtvičil, spal je namreč na deskah in slamo. Te besede veljajo tudi za svetnike. Prav to stran svetniškega življenja preiskuje kongracija obredov natančno in sicer v zvezi s čednostmi še predno preiskuje čudeže. Preganja nje od hudobnih in dobrih je znamenje junaških svetosti in svetniki se nikakor niso trudili, da bi si pridobili naklonjenost lju-

delu med Indijanci, bi ga lahko primerjali apostolu Pavlu. Ves ta čas, mu je ena sama veriga odповіdi in zatajevanja. Trloga je ubožstvo, mraz, preganjanje in končno še dolga bolezen in bre-me dolga. Ako bo doprinešeno to junaško delo, ki ga je vršil, pred kongregacijo za svete obrede, ni dvoma, da bi ne napravila vtisa svetosti.

Kjer bo pa zahtevala tudi božjega potrdila, da se na njegovo prošnjo gode izvanredna — čudežna uslišanja, bo treba imeti dokaze tudi v tem pogledu. Prihodnjič hočem napisati nekaj več o tem.

IZ DOMOVINE

—Maribor.—Jez v vinjenosti je huda.—Čistilec oken 20-letni Josip Smukovič se je bil na neki veselici v Narodnem domu v zgodnjih jutranjih urah tako razkačil, da je s pestjo udaril po steklenih vratih ter na razbitih šipah povzročil 500 dinarjev škode.

Smrtna nesreča v gozdu.—Posesnik Vinko Gajšt iz Podloža v Ptujski gori je nakladal v svojem gozdu drva, ki pa so se sešula in pod seboj pokopala posesnika. Hučo poškodovanega so pripeljali v ptujsko bolnišnico, kjer je umrl. Bil 45 let star, in je zapustil 11 otrok.

—Škofje pri Gorjanskem. Tu je pred dnevi umrla v visoki starosti 82 let Marija Suban. Pred štirimi leti si je zlomila nogo. Zdravniki so ji prigovarjali, naj gre v bolnišnico. Ona pa ni hotela o tem nič slišati in se je sama zdravila doma. Kljub visoki starosti je povsem okrevala.

—Nesreče. Križ si je nalomil pri padcu v Grajski vasi pri Gomilskem 50 letni posestnik Ivan Gobec. V Celju je padel in si hudoko poškodoval obe nogi 34 letni delavec Kalist Vaga. — V Prekopi pri Škofiji vasi je padel pri smučanju in si zlomil levo nogo v členu 11 letni posestniški sin Arneš Anton. V Prekopi si je pri delu zlomil levo roko v ramenu 79 letni Vranč Matija.

—Vse graje vredna surovost. 41 letni policijski stražnik Benčič Anton je imel v noči službo pri Westnovi tovarni. Tam je opozoril na red delavca Antona Jagra iz Proseniškega, ta pa je zagrabil za nož in zabodel službojujočega stražnika v levi podlaket. G. Benčiča so pripeljali v celjsko bolnišnico.

—Kmetje koljejo živino doma. Zaradi slinavke v mariborskem okolišu niso dovoljeni živinski sejmi. Zato živina kljub velikemu izvozu nima nobene cene, kmetje v mnogih krajih več ne prodajajo živine prekupčevalcem in mesarjem, temveč jo koljejo sami doma in prodajajo meso. Na ta način izkupijo za meso več kakor bi dobili od prekupčevalca.

—Žena je umrla, mož pa je moral v bolnišnico. Na sveti večer je nenadno zadel kap ženo upokojenega železničarja Ivana Puklavca, stanujočeva v Pernici. Mož je hotel k zdravniku, toda na poledenelih tleh mu je spodrsnilo. Padel je tako nesrečno, da se je ves potokel po glavi in obležal na cesti. Nezvestnega so našli ljudje in spravili v bolnišnico. Njegovi ženi seveda ni bilo pomoči, ker je bila že mrtva.

—Nevaren požar ob izviru nafte. V Peklenici pri Čakovcu je večji izvir nafte, ki ga že nekaj časa izkoriščajo. Delajo samo podnevi ponoči pa straži naprave nočni paznik. Ta je nedavno ponoči zaradi mraza zakuril ogenj in pri ognju zaspal. Plameni pa so prav kmalu preskočili na leseno barako, v kateri je bilo spravljeno orodje za vrtnanje. Ogenj se je nato razširil tudi na ostale zgradbe okrog vrelca. Prihiti so gasilci, ki se jim je z velikim naporom posrečilo zajeziti ogenj tako, da se ni razširil na izvir nafte.

Mrs. Roosevelt in Raymond Massey, ki je igral vlogu Abrahama Lincolna v predstavi v Washingtonu. Noben zamorec ni smel v gledališče.

Mrs. Adolph Spreckels iz New Yorka, je imela na sebi več kot za milijon dolarjev draguljev, ko se je udeležila neke veselice.

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

Stari gospod je bil prav častljiv mož z opudranimi lasmi in zlatimi naočniki. Nasil je temnozeleno suknjo s črnim žametnim ovratnikom, bele hlače in gosposko bambusovo palico pod pazduho. S tojnice je bil vzela knjigo, stal je in se tako zamaknil vanjo, kakor da sedi v svoji knjižnici. Nemara si je sam domišljal, da je doma; zakaj očitno je bil tako zatopljen, da ni vedel ne za stojnico, ne za cesto, ne za dečke, sploh, za nič razen za tisto knjigo, ki jo je bral kar naprej — ko je prišel do konca strani, je obrnil list in pričel s prvo vrsto naslednje strani in tako redno dalje z največjim zanimanjem.

To je Oliver osupnil, ko je videl, stoje pet korakov zadaj s široko odprtimi očmi, kako je Lisjak segel z roko gospodu v žep, potegnil iz njega robec ter ga podal Charleju Matesu, nakar sta se oba spustila v dir in za prvimi ogrom izginila!

Trenutoma se mu je razjasnila vsa skrivnost z robci, urami in židom. Nekaj hipov je stal na mestu in od prepasti ga je ščemelo po vseh žilah, kakor bi stal v žarkih plamenih, nato pa se je zmeden in preplašen spulil v beg, in nevede kaj dela, je tekel, kar so ga noge nesle.

Vse to se je izvršilo v eni minuti. Prav tisti hip, ko je Oliver stekel, je segel stari gospod v žep, pogrešil robec in se urno obrnil. Ko je videl fanta, kako na vse pretege beži, je kajpada sklepal, da je to tatič. In na glas kriče "Drži ga, tata!" je udrl s knjigo v roki za njim.

A stari gospod ni bil edini, ki je zagnal hrup. Lisjak in mojster Bates, ki nista hotela obrniti pozornosti občinstva s svojim begom po ulici nase, sta zavila za ogrom v prvo vežo. Komaj sta zaslišala kliče in vide la Olivera v teku, sta uganila natanko, kako stoji stvar, zato sta stopila naglo na cesto, se pridružila vrlim meščanom in udarila za Oliverom. "Drži ga, tata!"

Olivera so vzgajili filozofi, to je res; vendar pa ni poznal teorije prelepega nauka, da je samohrana prvi zakon narave. Ko bi jo bil poznal, bi bil močnejši za podobne primere bolje pripravljen. Tako pa je bil njegov strah tem večji. In drvel je kakor veter, za njim pa z glasnim vpitjem stari gospod in oba dečka.

"Drži ga, tata! Drži ga, tata!" Nekaj čarobnega je v tem klicu. Stacunar skoči izza svoje mize, voznik pusti svoj voz, mesar mesnico, pek svoj koš, mlekar svoje keblce, sel svoje svežnje, šolarček svoje kamenčke, cestar svojo rovnico, otrok svojo žogo. Drve križem-kražem, čez drn in strn; blazne, kriče, tulijo; podirajo sprehajalce, ki hočejo okrog ogla, dražijo pse, plašijo kure. Ceste, žrge in dvorišča odmevajo od hrupa.

"Drži a, tata! Drži ga, tata!" Sto ljudi je povzelo ta krik in množica narašča za vsakim ovinkom. Kar naprej, po blatu brazdajo, štokljajo čez tlak; odpirajo se okna, iz vsakih vrat vro ljudje, naprej in naprej se vali drhal; poslušalci puste Pavliho sredi najzanimivejšega zapletka, pomešajo se v gnečo, ojače šum, in z osveženo močjo se dvigne krik: "Drži ga, tata! Drži ga, tata!"

"Drži ga, tata! Drži ga, tata!" — Strast za lov na karkoli je globoko ukoreninjena e človeškem srcu. Ubogo zasoplo dete, hropeče od upehanosti, z grozo na obrazu, s smrtnim strahom v

očeh, z debelimi znojnimi sragami na licih se trudi na vse kriplje, da bi ušlo svojim zasledovalcem. Ti pa ne odnehajo, pritiskajo bliže in bliže, in čim bolj peša njegova moč, tem glasnejši je njihov krik, kakor pijani veselja tulijo in vrešče: "Drži ga, tata!" — Ej, držite ga, primite ga, za božjo voljo, pa če samo iz usmiljenja!

Imajo ga! Ta je pa spretno mahnil! Na tlaku leži, in burno se gnete množica okrog njega. Vsak novi prišlec se suje in pretriva z drugimi, da bi ga le videl. "Stopite stran!" — "Dajte mu, naj se malo oddahne!" — "Kaj še, ne zasluži!" — Kje je gospod?" — "Tamle, po cesti gre!" — "Umaknite se gospodu!" — "Je to fant, sir?" — "Je!"

Oliver je ležal blaten in prašen, iz ust mu je tekla kri, in zmeden je gledal to silo obrazov, ki so ga obkrožali, ko so postrežni prvi zasledovalci na pol zvelikli na pol prinesli starega gospoda sredi kolobarja.

"Je!" je dejal gospod, "bojim se, da je tisti."

"Boji se," so mrmrali ljudje. "Ta je pa mehkega srca."

"Ubogi dečko!" je dejal gospod, "pobil se je."

"Jaz sem ga, sir, jaz," je dejal velik teleban in stopil v ospredje. "Se členke sem si odril ob njegovih zobeh. Jaz sem ga ustavil, sir."

In junak se je zarežal, se dotaknil s prstom klobuka in pričakoval, da dobi kaj za svoj trud; stari gospod ga je nevoljno pogledal, sam plahoma ozrl, kakor bi hotel sam pobegniti — kar bi bilo brez dvoma začetek nove gonje — to se prinese skozi gnečo policijski stražnik (po navadi zadnja oseba, ki pride v takih primerih na mesto) in zgrabi Olivera za ovratnik.

"Daj, vstani," se je zadril mož.

"Saj nisem bil jaz, res ne, sir. Zares, zares, dva druga fanta sta bila," je rekel Oliver, sklenil proste roke in se ozrl po ljudih.

"Tukaj kje morata biti."

"O ne, tukaj ju ni," je dejal stražnik. To je mislil pač ironično, pa je bilo zraven šeresnično, kajti Lisjak in Charley Bates sta bila smuknila v prvo prilično vežo. "Ala, vstani!"

"Nikarte ga zgrda," je dejal stari gospod sočutno.

"O, ne, ne, jaz ga ne bom zgrda," je odgovoril stražnik in je svojo besedo tudi izpričal; poljankiča mu je skrgal s hrbta. "Pojdi, te že poznam, i, kakopa! Ali boš stopil na noge ali ne, ti spak mali ti?"

Oliver, ki je komaj stal, se je poskusil opreti na noge, in potem ga je vlekel stražnik za ovratnik z urnimi koraki po cesti. Gospod je šel z njima stražniku ob strani. Ljudi se je prerilo kar le močnejši od smrti — ovil s prejšnjo svežostjo in lepoto; svit oči, vedrina smeha, treptanje duše skozi prsteno odejo — vse je iznova zasijalo in šepetalo o krasoti onkraj groba, ki je spremenjena, da bo povelšana, ki je ugasnila na svetu, samo da zasveti tam in osvetli z mirno in milo lučjo steze do neba.

A stari gospod si ni mogel priklicati lica, ki bi nosilo črte Oliverovega obraza. Vzdihnil je nad spomini, ki jih je obudil; ker pa je bil razmišljen star gospod, se je zatopil zopet v staro, plesnivo knjigo ter jih pokopal.

Lahen prijem za ramo ga je predramil, in mož s ključki mu je velel, naj stopi z njim v pisarno. Hitro je zaprl knjigo in nenadoma je stal pred spoštovanja vrednim, slavnim gospodom Fangom.

Pisarna je gledala na ulico, stene so bile obite z opažem. Gospod Fang je sedel za predelom na gornjem koncu; pri vratih je bil nekaj lesen kotec, v katerem je že sedel ubogi mali Oliver, ki se je ves tresel spričo svečanosti tega prizora.

ga moža s košatimi zalizki in šopom ključev v roki.

"Kaj pa je spet?" je dejal možak malomarno.

"Mlad zmkavt," je odgovoril stražnik, ki je peljal Olivera.

"In vi ste okradeni, sir?" je vprašal možak s ključki.

"Jaz," je odgovoril stari gospod; "toda zatrdno ne vem, da je res ta fant ukradel robec. Jaz — jaz bi rajši sploh vso stvar pustil."

"Zdaj že morate pred sodnika, sir," je odvrnil možak. "Njega blagorodje bo imelo čez pol ure čas. No, ti mali obešenjak!"

To je bilo povabilo Oliveru, naj stopi skozi vrata, ki jih je možak tačas odklenil in ki so držala v zidano celico. Tu so ga najprej preiskali, in ko niso pri njem ničesar našli, zaprli.

Tista celica je bila po priliki taka, kakor kaka obcestna klet, samo ne tako svetla. In bila je kar neznosno nesnažna. Bilo je namreč v ponedeljek zjutraj, od sobote zvečer pa je bilo v njej zaprtih šest pijancev. Pa kaj to! Noč za nočjo spravljajo pri nas moške in ženske zaradi najneznatnejših obdolžitvev — beseda velja, da si jo zapomnimo! — v zapore, proti katerim so ječe v Newgatu, kjer tiče najbolj zavrženi hudodelci, spoznani za krive in obsojeni na smrt, prave palače. Le primerjaj oboje, kdor ne verjameš.

Stari gospod je gledal skoraj tako žalostno kakor Oliver, ko je zaškrtnil ključ v ključavnici. Zavzdihnil je, ko je pogledal knjigo, nedolžni vzrok vse te homati-je.

"Nekaj je fantu na obrazu," je dejal stari gospod sam zase, ko je počasi odhajal, in se trkal zamišljen s knjigo po bradi, "nekaj posebnega, kar me je ganilo in me zanima. Ali je nemara nedolžen? Kazno je. — Ampak," je vzkliknil gospod, se naglo ustavil in pogledal kvišku, "Bog pomagaj — kje sem le videl prej tak obraz?"

Nekaj časa je stari gospod premišljal, nato je stopil s istim zamišljenim obrazom v predso-bo, ki je gledala na dvorišče. Tu se je umaknil v kot in si priklical pred dušno oko dolgo vrsto obličij, ki so bila dokaj let zagnjena s temnim zastorom. "Ne," je zmajal z glavo, "gola domišljija!"

Se enkrat jih je pregledal. Priklical si jih je bil, in ni bilo lahko spustiti zaveso, ki jih je tako dolgo zagrinjala. Vstajali so pred njim obrabi prijateljev in sovražnikov, in mnogoteri, ki so mu bili malodane tuji, so silili v to množico; obrabi mladih, evet- točih deklic — stare žene so že sedaj; obrabi, ki jih je izpreme- nil in zagnil grob, a jih je spo- min — močnejši od smrti — ovil s prejšnjo svežostjo in lepoto; svit oči, vedrina smeha, treptanje duše skozi prsteno odejo — vse je iznova zasijalo in šepeta- lo o krasoti onkraj groba, ki je spremenjena, da bo povelšana, ki je ugasnila na svetu, samo da zasveti tam in osvetli z mirno in milo lučjo steze do neba.

A stari gospod si ni mogel priklicati lica, ki bi nosilo črte Oliverovega obraza. Vzdihnil je nad spomini, ki jih je obudil; ker pa je bil razmišljen star gospod, se je zatopil zopet v staro, plesnivo knjigo ter jih pokopal.

Lahen prijem za ramo ga je predramil, in mož s ključki mu je velel, naj stopi z njim v pisarno. Hitro je zaprl knjigo in nenadoma je stal pred spoštovanja vrednim, slavnim gospodom Fangom.

Pisarna je gledala na ulico, stene so bile obite z opažem. Gospod Fang je sedel za predelom na gornjem koncu; pri vratih je bil nekaj lesen kotec, v katerem je že sedel ubogi mali Oliver, ki se je ves tresel spričo svečanosti tega prizora.

Gospod Fang je bil suhljat mož srednje postave, s kolom v hrbtu, las ni imel kaj prida in še tiste samo zadaj in ob straneh. Obraz mu je bil strog in zelo zaprl. Če res ni imel navade pi-

ti čez potrebo, naj bi bil tožil svoj obraz zaradi obrekovanja, — čedno odškodnino bi bil smel zahtevati.

Stari gospod se je spoštljivo poklonil, stopil pred sodnikovo mizo in položil predenj svojo karto: "To je moje ime in naslov, sir." Nato je stopil korak, dva nazaj, še enkrat vljudno sklonil glavo ter čakal zaslišanja.

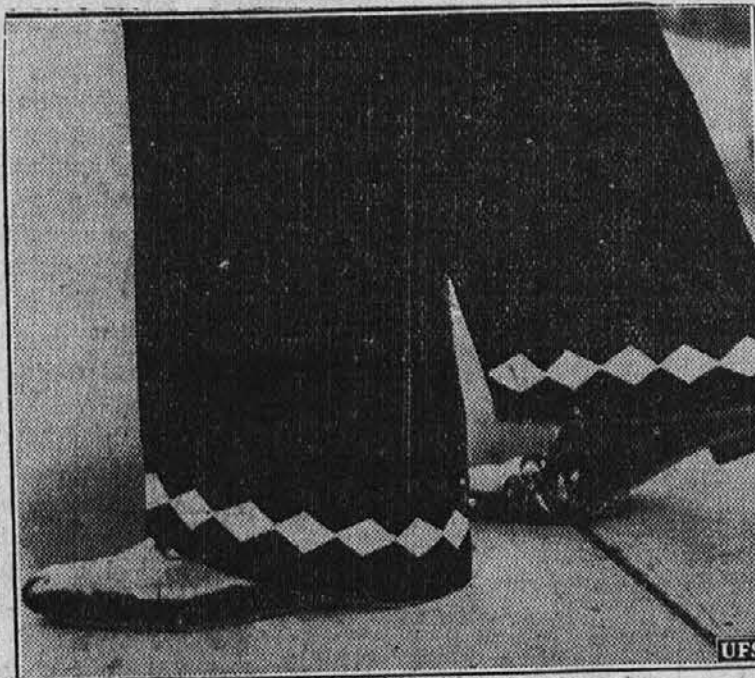
Slučajno je prebrl gospod Fang baš v tem trenutku uvodnik jutrnjega lista, ki se je bavil z neko njegovo novejšo razsodbo in priporočal gospoda Fanga tri

sto petdeseti državemu tajniku za notranje stvari v posebno pažnjo. Zato je bil slabe volje in je s kislo jeznim obrazom dvignil oči.

"Kdo ste?" je dejal gospod Fang.

DRUŠTVO KATOLIŠKIH BORŠT-NARJEV DVOR MARJE POMAGAJ
ST. 1640, COLLINWOOD, OHIO.
Zavaruje člane od 1. do 60 leta za \$1,000 do \$10,000. Zboruje drugi četrtak v mesecu v cerkveni dvorani. V slučaju bolezni se morajo člani javiti pri zapisnikarju.

Predsednik: Frank Martich, 707 E. 162nd St.; tajnik Frank Trepal, Jr., 15406 Holmes Ave.; zapisnikar: Anton Grošcl, 15615 School Ave.; blagajnik Albert Germek, 1188 E. 176th St.

V Londonu, kjer ne sme ponoči goreti nobena luč, so možaki iznašli tako napravo za spodaj na hlače, da se jih lahko vidi in da kdo ne zadene vanje.

V Galveston, Texas, so ta tri dekleta kandidirale za Mardi Gras kraljico.

20TH CENTURY RADIO SERVICE

Mi popravljamo vsakovrstne električne naprave kakor carpet sweepers, pralne stroje, radio aparate itd. Vse delo garantirano

LEO F. KAČAR
1233 Addison Road HEnderson 7459
(ZMERNE CENE)

Naznanilo

Frank in Rosie Mihčič naznanjata svojim znancem in prijateljem ter cenjenemu občinstvu, da bosta imela

VELIKO OTVORITEV
SVOJIH NOVIH GOSTILNIŠKIH PROSTOROV
na 7114 St. Clair Ave.
in sicer v soboto 17. februarja
Pazite na veliki oglas v tem listu.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00
in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti neotolažljive žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminil v najboljši moški dobi naš nepozabni in srčno ljubljeni soprog, oče, sin in brat

John Paulin Jr.

ki je preminil dne 14. januarja, 1940 in bi pokopan iz cerkve Marije Vnebovzete na Calvary pokopališče dne 18. januarja. Rojen je bil 21. februarja, 1906 v Clevelandu, O.

Tem potom se iskreno zahvalimo Rev. Joseph Čelesniku za ganljive cerkvene obrede ter pogrebemu zavodu Josip Zele in Sinovi za vzorno vodstvo pogreba.

Iskrena zahvala vsem, ki so ga prišli kropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru, za molitve ob krsti, za udeležbo pri pogrebnih sv. maši in za spremstvo na pokopališče. Enako lepa zahvala članicam podružnice št. 18 SZZ, ki so prišle moliti na dom. Posebna zahvala pa gre Mr. in Mrs. John Golja, ki sta prihitela iz East Worcester, N. Y., ter Mr. in Mrs. Matt Kaneg, ki sta prišla iz Scheneyus, N. Y., in Mr. in Mrs. George Skidmore iz Richmond, Va.

Naša iskrena zahvala naj velja darovalcem krasnih vencev, s katerimi so okrasili krsto blagopokojnika in sicer: Mr. in Mrs. John Golja, East Worcester, N. Y., Mr. in Mrs. Matt Kaneg, Scheneyus, N. Y., Mr. in Mrs. George Skidmore, Richmond, Va., Mr. in Mrs. John Vidensek in družina, Mr. in Mrs. Frank Paulin, Alexander, Raymond, Frank Paulin, Jr., Mr. in Mrs. Frank Lovko in družina, Mr. in Mrs. Joseph Salehar in družina, Mr. in Mrs. John Zulich in družina, Mr. in Mrs. John Klun in družina, Mrs. Kucler in sinovi, Mr. in Mrs. Laurich, E. 165th St.; Mr. in Mrs. Joe Glavic, Mr. in Mrs. Charles Fox, Emma, Mary in Joseph Kosuta, Mr. in Mrs. Matjašič, družina Kisovec, Christ Mandel in družina, Mr. in Mrs. Krompel in družina, družina Frank Kuss, Lorain D., John Kuhar, Frank Jelerčič, Employees Pennsylvania R. R. Platform Force, Osborn Mfg. Co.

Najlepša hvala naj bo izrečena darovalcem za sv. maše, ki se bodo brale za dušo pokojnika: Družina Golja, East Worcester, N. Y.; Kaneg družina, Scheneyus, N. Y.; Mr. in Mrs. Vidensek, Edward Vidensek, Mr. in Mrs. Frank Paulin, Alexander Paulin, Raymond Paulin, Frank Paulin, Jr., Frank Lovko družina, Vera Murn, Mr. in Mrs. Anton Malensek družina, Mrs. Kucler, Mr. in Mrs. Laznik družina, Dobia družina, Hermina Zupancic, Mr. in Mrs. Fred Zupancic, Mr. in Mrs. Karlinger, Jr., John Glavic, Sr., Arthur Burgess, Harry Burgess, John Glavic, Jr., družina, Frank Zupanc, Sr. družina, Frank Zupanc, Jr. družina, Frank Strumbel, Mr. in Mrs. James McKeiv, Marn družina, Miss Mary O'Neill, Mrs. Rose Koporc, Tomazin družina, Jaklic družina, Mary Vinsek, Mrs. Comenshek, Mr. in Mrs. Anton Lauricha, Mr. in Mrs. Edward Dely, Mr. in Mrs. John Gosgnach, Sr., John Gosgnach, Jr., Braddock družina, Peter Bukovnik družina, Mr. in Mrs. Jelerčic, Miller Ave.; Mr. in Mrs. Joseph Mentkowski, Mrs. Fanny Furian, Calcutta Ave.; Mr. in Mrs. Planic; Mr. in Mrs. Joseph Mirtic družina, Mr. Primos Sula, Mr. in Mrs. Sutton Girod, Mr. in Mrs. Lodi Mandel družina, Mr. in Mrs. Jack Vidmar, Mr. in Mrs. Martin Snider, Mr. in Mrs. John Simoncic, Sr., Mrs. Welikonje, Mr. in Mrs. Dedik družina, Ignac Salehar, Carl Ave.; Mrs. Keller družina, Mr. in Mrs. Yelitz, Osborn Girls, Dept. 15.

Iskrena zahvala nosilec krste, ki so nosili krsto s pokojnikom in jo položili k zadnjemu počitku: Arthur Burgess, Ernie Millerist, Joseph Glavic, Steve Smey, Vincent Montesanto, John Glavic, Jr.

Lepo se zahvaljujemo vsem, ki so dali svoje avtomobile za pogreb, in sicer: Matt Kaneg, Alexander Paulin, John Vidensek, Frank Lovko, Harry Vidensek, John Zulich, Christ Mandel, Ray Paulin, Charles Fox, Joseph Zakrajsek, Arthur Burgess, Harry Burgess.

Globoko nas je zadela Tvoja nenačna in toli-ko prehitra izguba. Zastonj kličemo Tvoje ime, ni Te več in ne bo Te več, dokler se enkrat ne združimo v boljsem večnem življenju. Počivaj v miru in lahka naj Ti bo rodna ameriška zemlja.

Zalujoči ostali:

JUSTINE, soproga.

HAROLD, sin.

JOHN, oče; MARY, mati; ALBERT, brat; MARY, ANNE, ALMA, sestre.

Cleveland, O., 13. februarja, 1940.